

تاریخچه کشف اکسین و آزمایشات اولیه

اکسینها اولین هورمونهای گیاهی کشف شده بودند. چارلز داروین از جمله از اولین دانشمندان در تحقیق هورمون گیاهی بود. این کتاب «نیروی حرکت در گیاهان» در سال ۱۸۸۰ آماده شد.

او اول اثراتی از نور در حرکت کولتوپتیل‌های زرد روشن شرح داد.

کولتوپتیل یک برگ تخصص یافته است که ناشی می‌شود از اولین گرهی که اپی کوتیل را می‌پوشاند در مرحله حفاظت جوانه گیاهان که از زمین بیرون می‌آیند.

زمانی که نور یکسوی به کولتوپتیل می‌تابد آن در جهت نور خم می‌شود. اگر راس کولتوپتیل با الومینیوم فویل پوشیده شود بسوی نور یک سوی خم نمی‌شود.

به هر حال اگر راس کولتوپتیل در چپ غیر پوشیده اما فقط در قسمت زیر راس پوشیده، نوردهی یک سوی سبب خمیدگی به سوی نور می‌شود.

ازمایش داروین پیشنهاد داد که راس کولتوپتیل بافت مسئول دیدن نور تولید سیگنالهای انتقالی به قسمت پایینتر کولتوپتیل است جایی که پاسخ فیزیولوژیکی خمیدگی رخ می‌دهد. او سپس راس کولتوپتیل و باقی مانده کولتوپتیل بدون پوشش را قطع کرد که نور یک سوی دیده می‌شود اگر انحنای رخ دهد. مطابق نتایج اولیه آزمایش خمیدگی رخ نمی‌دهد.

در سال ۱۸۸۵ salkowski ایندول ۳-استیک اسید (IAA) را در واسطه‌های تخمیرکشف کرد. جداسازی محصول یکسان از بافتهای گیاهی پیدا نشد در بافتهای گیاهی برای تقریباً ۵۰ سال IAA. اکسین اصلی دربرگرفته در تعداد زیادی از فرایندهای فیزیولوژیکی در گیاهان است. در سال ۱۹۰۷ fitting اثر ساختمان بریدگی در گیاهان در نور یا تاریکی را مطالعه کرد. نتایجش در جهت فهم این بود که اگر جابجایی سیگنال در یک جهت ویژه گیاه رخ دهد اما نتایجش ناتمام بود زیرا سیگنال قابل عبور یا اطراف بریدگی بود.

در سال ۱۹۱۳ Boysen-Jensen آزمایش fitting را اصلاح کردند بوسیله جاسازی قطعاتی از میکا به عنوان مانع انتقال سیگنال و نشان داد که انتقال اکسین به پایه رخ می‌دهد در جهت تاریکی گیاه در مقابل جهت در معرض نور یک سوی.

در سال ۱۹۱۸ paal نتایج Boysen-Jensen را تایید کرد بوسیله بریدن راسهای کولئوپتیل در تاریکی، در معرض نور قرار دادن فقط راسها، جابجایی راسهای کولئوپتیل در گیاه بسوی مرکز. نتایج نشان داد که قسمت بدون پوشش کولئوپتیل به جهت دیگر خمیدگی رخ می دهد Soding. دانشمند بعدی بود که تحقیق درباره اکسین را بوسیله توسعه عقیده paal گسترش داد. او نشان داد که اگر راسها را قطع کنند رشد کاهش می یابد اما اگر آنها بریده می شدند و سپس جابجا می شدند رشد پیوسته رخ می داد.

در سال ۱۹۲۶ یک دانشجوی فارغ التحصیل از هلند که نامش Fritz Went بود یک شرح گزارش را چاپ کرد که او چگونه یک ماده رشد گیاهی را جدا بوسیله قرار دادن در قطعات آگار زیر راس کولئوپتیل برای یک دوره از زمان کرد سپس آنها را جابجا کرد و آنها را در ساقه های سربریده جو قرار داد. بعد آگار را جاداد، ساقه ها دوباره رشد پیدا کردند. در سال ۱۹۲۸ Went یک روش بری تعیین کمیت ماده رشد این گیاه گسترش داد. نتایجش پیشنهاد کرد که خمیدگی ساقه ها متناسب با مقدار ماده رشد در آگار است. این تست، تست خمیدگی جو نامیده شد.

بیشتر دانش اخیر ما از کاربرد اکسین بدست می آید. کار Went یک اثر بزرگی در تحقیق درباره ماده محرک رشد گیاه داشت. او اغلب با عمل پیراستن به دوره اکسین مهلت داد اما کشف اصلی اکسین ها زمانی بود که Kogl و Haagen-Smit ترکیب auxentriolic acid را از ادرار انسان در سال ۱۹۳۱ تصفیه کردند. بعداً Kogl دیگر ترکیبات را از ادرار جدا کرد که در ساختمان و وظیفه شبیه اکسین A بودند، یکی ایندول ۳- استیک اسید در ابتدا بوسیله Salkowski در سال ۱۹۸۵ کشف شد. در سال ۱۹۵۴ یک انجمن از فیزیولوژیستهای گیاهی در مشخص کردن گروه اکسینها دائر شد.

Term (دوره) از اکسین یونانی می آید که معنی رشد کردن را می دهد. ترکیبات معمولاً اکسینها را مطرح می کنند. اگر آنها بوسیله گیاه ساخته شوند و ماده هایی که فعالیت مشابه به IAA دارند.

بیوسنتز و متابولیسم اکسین [ویرایش]

IAA از نظر شیمیایی به امینو اسید تریتوفان شبیه است که معمولاً مولکول را از IAA که اشتقاقی است می پذیرد. ۳ مکانیسم پیشنهاد شده با توضیح این تبدیل: تریتوفان به ایندول پیروویک اسید با یک واکنش ترانس آمیناسیون تبدیل می شود. ایندول پیروویک اسید سپس به ایندول استالدهید بوسیله یک واکنش دکربوکسیلاسیون تبدیل می شود.

مرحله نهایی شامل اکسیداسیون ایندول استالدهید سبب ایجاد ایندول استیک اسید می شود. ریپتوفان دکربوکسیلاسیون را که سبب ایجاد تریپتامین می شود تحمل می کند. تریپتامین سپس اکسیده می شود و ایندول

استالدئید تولید می کند این مولکول اکسیده ایندول استیک اسید تولید می کند. اخیراً در سال ۱۹۹۱ سومین مکانیسم را باز کردند.

IAA می تواند از راه یک مکانیسم مستقل تریپتوفان تولید شود. این مکانیسم بطور ناچیز فهمیده شده است اما استفاده از موتانت های -trp آزمایش شده است. آزمایش های دیگر نشان دادند که در تعدادی گیاهان این مکانیسم واقعاً مکانیسم مقدم بیوسنتز IAA است. انزیم مسؤل بیوسنتز IAA بیشتر در بافتهای جوان مثل مرستم های راس جوانه و برگهای در حال رشد و میوه ها فعالند.

بافتهای یکسان مکانهایی هستند که بالاترین غلظت IAA را دارند. گیاهان یک جانبه می توانند مقدار IAA موجود در بافتهایی که در یک زمان معین دقیق هست را بوسیله کنترل بیوسنتز هورمون کنترل کنند. مکانیسم دیگر کنترل شامل تولید conjugates (درهم امیختن) که در شرایط ساده هستند مولکولهای که شبیه هورمون هستند اما غیر فعالند. ساختمان conjugates ممکن است یک مکانیسم ذخیره و انتقال هورمون فعال باشد. Conjugates می توانند از IAA از راه انزیمهای هیدرولاز شکل بگیرند Conjugates. می توانند به سرعت با سیگنالهای محرک محیطی با یک پاسخ هورمونی سریع فعال شوند.

تخریب اکسین روش نهایی کنترل سطح اکسین است.

این فرایند همچنین دو مکانیسم را بصورت زیر پیشنهاد می کند. اکسیداسیون IAA بوسیله اکسین سبب از دست دادن گروه کربوکسیل و ۳- متیلن اکسیندول می شود محصول تفکیکی اصلی IAA. اکسیداز انزیمی است که این فعالیت را کاتالیز می کند Conjugates IAA. و اکسینهای ساختگی مثل ۲، ۴ D نمی تواند بوسیله این فعالیت تخریب شود. ۲. حلقه هتروسیکلیک ممکن است اکسیده شود سبب ایجاد اکسیندول ۳- استیک اسید شود. ۳C ممکن است اکسیده شود علاوه بر ۲C سبب دی اکسیندول ۳- استیک اسید شود. مکانیسمهایی بوسیله بیوسنتز و تخریب مولکولهای اکسین رخ می دهند مهم برای کاربرد کشاورزی آینده هستند اطلاعات درباره متابولیسم اکسین بیشتر مثل هدایت، هدایت به سمت ژنتیک و دستکاری شیمیایی سطح هورمون داخلی سبب رشد مطلوب و تفاوت انواع محصول مهم می شود. سرانجام امکان وجود تنظیم رشد گیاهی بدون استفاده از هریسیدهای خطرناک و کودها.

وظیفه اکسین [ویرایش]

در زیر تعدادی از پاسخهایی که که اکسین سبب می شود:

تحریک طویل شدن سلول

تحریک تقسیم سلولی در کامبیوم و در ترکیب با سیتوکینین در کشت بافت
تحریک تمایز بافت آبکش و بافت چوبی
تحریک شروع ریشه در برشهای ساقه و پیشرفت ریشه جانبی در کشت بافت
میانجیگری پاسخ راسی خمیدگی در خمیدگی به جاذبه و نور
اکسین ذخیره در جوانه راس مانع رشد جوانه‌های جانبی می‌شود.
تاخیر پیری برگ
جلوگیری یا افزایش ریزش برگ و میوه
تنظیم و رشد در تعدادی گیاهان
حرکت یکسان به سمت اکسین ممکن است بوسیله اثر در حمل و نقل فلوئم در بر بگیرد
تاخیر رسیدن میوه
توسعه گلدهی در Bromeliads
تحریک رشد قسمت‌های گل
گلدهی در گل‌های دوپایه
تحریک تولید اتیلن در غلظت بالا

در گیاهان مواد محرک رشد زیادی وجود دارد که هر کدام از آنها مرحله خاص و بر روی یک بافت یا ارگان خاص
تأثیر گذار است که یکی از این مواد محرک که به عنوان هورمون گیاهی مهم شناخته شده است اکسین می‌باشد.
اکسین یک واژه یونانی است و از Auxin به معنی بزرگ شدن یا رشد گرفته شده است.

اطلاعات اولیه

اکسینها، گروهی از هورمونهای گیاهی هستند که باعث طویل شدن سلولهای گیاهی می‌گردند. این مواد طیف
گسترده‌ای را از نظر واکنشهای رشد و نمو را در گیاهان سبب می‌شوند. واژه اکسین یک اصطلاح عمومی است و
به تعدادی از مواد طبیعی گفته می‌شود که فراوان‌ترین و مهمترین اکسین در گیاهان، اندول استیک اسید
(IAA) می‌باشد. مهمترین اثراتی که به اکسین نسبت داده شده عبارتند از: بزرگ شدن سلول گیاهی،
طویل شدن ساقه گیاه، تولید ریشه، تولید آوندهای چوبی، افزایش رشد جوانه راسی، جلوگیری از رشد جوانه
جانبی، تشکیل میوه، بزرگ شدن میوه، تشکیل گرهک در ریشه گیاهانی که دارای باکتریهای تثبیت کننده
نیتروژن هستند، جلوگیری از ریزش برگ، بیوسنتز پروتئین و ساختار RNA (RNA) و اثرات دیگر.

تصویر

سیر تحولی

برای اولین بار در سال 1880 داروین بررسیهای در رابطه با اثر تابش نور بر خمیدگی در بخشهای راسی گیاه انجام داد. او در این بررسیها از کولئوپتیل گیاه فالاریس استفاده کرد. این تحقیقات در سالهای بعد توسط اشخاص مثل فیتینگ (1907)، بویس جانسن (1910-1913)، پل (1919) و ... ادامه یافت که سرانجام در 1928 ونت، با قرار دادن تعدادی مکعب ژلوز در حضور نور، بر روی راس کولئوپتیل گیاه یولاف جدا شده این نظر را دارد که اگر در راس کولئوپتیل ماده ای باشد باید به ژلوز انتقال یابد و این را با قرار دادن قطعات ژلوز بدست آمده از مرحله قبل ثابت کرد که رشد کولئوپتیل، در حضور این قطعات ژلوزی نیازی به راس کولئوپتیلی خود ندارد. و در سال 1931، هاگن-اسمیت توانستند این ماده را تخلیص و جداسازی کنند و در 1934 توسط کوگل این ماده را در راس کولئوپتیل مشخص کرد و آن را اکسین نامید.

بیوسنتز اکسین

ساخت اکسین عمدتاً در بخشهای مریستمی گیاه بخصوص، جوانه های راسی و برگهای جوان صورت می گیرد. در پژوهشهای اولیه در مورد اکسین گفته شده بود که چون اندول استیک اسید از نظر ساختمان شیمیایی شبیه اسید آمینه تریپتوفان است احتمالاً از تریپتوفان ساخته می شود. بعد از شناسایی عناصر رادیواکتیو و استفاده آنها در تحقیقات زیستی، این نظر تأیید شد.

با بکارگیری کربن رادیواکتیو (کربن 14) مسیر تشکیل اندول استیک اسید (IAA) در بسیاری از گیاهان شناخته شده است که شامل مسیر زیر می باشد: اسید آمینه تریپتوفان بوسیله واکنش دامیناسیون به اندول پیروویک اسید تبدیل می شود. سپس این ماده بوسیله واکنش دکربوکسیلاسیون به اندول استالدوئید تبدیل می گردد. اندول استالدوئید تحت تاثیر واکنش دهیدروناسیون به اندول استیک اسید تبدیل می شود.

انتقال اکسین در گیاه

هورمون اکسین بعد از تشکیل در گیاه ممکن است اثرات خود را در همان محل تولید اعمال نماید یا در گیاه منتقل شده و در ناحیه ای غیر از محل تشکیل اثرات خود را آشکار کند IAA. (اندول استیک اسید) تولید شده، کمتر به صورت آزاد باقی می ماند که با پیوستن به اسید آمینه ها یا قندها یا حتی ویتامین C در گیاه انتقال می یابد. جهت انتقال آن از بالا به پائین است که به صورت درون سلولی از طریق آوندهای آبکشی صورت می گیرد و سرعت جابجائی آن در حدود 20 - 4 میلیمتر در ساعت گزارش شده است.

تصویر

اثرات فیزیولوژیکی اکسین

رشد سلولی: اکسین موجب بزرگ شدن سلول و در غلظت زیاد، سبب هیپرتروفی می‌گردد. یعنی سلول حتی از اندازه طبیعی خودش هم بزرگتر می‌شود.

تروپیسیم: اکسین موجب تروپیسیم در گیاه می‌شود که مهم‌ترین آنها، فتوتروپیسیم می‌باشد که در این حالت ساقه گیاه یا کولئوپتیل به سمت تابش نور خمیدگی پیدا می‌کند.

تحریک رشد مریستم‌های ثانویه: اکسینها موجب رشد ثانویه مثل کامبیوم می‌شوند.

بکرزایی یا پارتنوکاری: رشد پریکارپ میوه از دیگر اثرات اکسین می‌باشد که موجب ایجاد میوه بدون دانه می‌شوند که به این فرایند بکرزایی گفته می‌شود.

ریزش برگ و میوه: اکسین موجب تولید هورمون دیگری به نام اتیلن می‌شود. که این هم، موجب فعال سازی آنزیم پکتیاز می‌گردد پکتیاز تیغه میانی محل اتصال برگ و یا میوه به ساقه را هضم می‌کند و در نتیجه با کوچکترین حرکت، میوه یا برگ می‌افتد. خود هورمون اتیلن، نیز موجب ریزش برگ و میوه می‌شود.

تمایز: اکسینها در اندام زائی و شکل زائی گیاه موثرند و این رویدادها، تحت تاثیر دزهای مختلف اکسین صورت می‌گیرد.

تجزیه اکسین

اکسین در حضور نور شدید و اکسیژن و حرارت‌های زیاد تجزیه می‌شود و اگر به صورت آزاد باشد می‌تواند تحت تاثیر آنزیم پراکسیداز قرار گرفته و تجزیه گردد.

اکسین و بیوسنتز آنزیمها

اکسین در بیوسنتز برخی از آنزیمها مثل سلولاز و پراکسیداز موثر است، نیز در مرحله نسخه برداری ماده ژنتیکی دخالت کرده و آنزیم RNA پلیمراز را فعال می‌کند تا از روی DNA مولکول RNA را بسازد. در این حالت سنتز ریبوزومی نیز تحریک می‌شود که می‌تواند شامل RNA ریبوزومی یا پروتئینهای لازمه آن باشد. اکسین همچنین موجب سست شدن پیوند DNA و هیستون می‌گردد. و به این ترتیب دسترسی DNA به پلیمرازها، آسانتر می‌گردد.